

כ"ה סיון ה'תשע"ו 1.7.16

מגזין מס' 386

ערב שבת קודש פרשת קורח/מברכים חודש תמוז

קשר-שבועי מאת הרב יאיר קלב

החייב כספניא

יציאת מצרים ברוחניות – חלק ה' מי שמוותר על עצמו - זוכה בעצמו

תמליל מעובד מתוך שיעורי הרב קלב

כדוגמת המוסיקאי החותר להגיע לרמת נגינה המאפשרת לו לבטא עצמו בחופשיות באמצעות כלי נגינתו: הרי לפי ערך עוצמת וכנות שאיפתו להביא את נגינתו לכלל 'דיבור מוסיקלי', היוצא ומתנגן כמו מאליו היישר מנהמת לבו - כך תתעורר בו הנכונות להטות שכמו להשקיע מאמצים בעבודת היכרות יסודית עם הכלי. וכמעין המתגבר, כך ברבות הימים, ככל שתגדל תשוקתו לעשות שימוש מיומן יותר באפשרויות הטמונות בכלי, תוך התגברות על מגבלותיו ומגבלות הכלי - כן תגדל נכונותו להיאבק, למשל, בעצלותו הטבעית וכדומה.

סדנת זוגיות חדשה עם הרב קלב – פרטים בעמוד האחרון

לוח שיסורים

"לא רק קביעות בזמן אלא גם קביעות בנפש..." (אדמו"ר הזקן) - היינו שיש לקבוע עתים ללימוד התורה, ליצור 'דופק לימודי קבוע, ביום ובשעה, עד אשר יגלה האדם כי, לאמיתו של דבר, התורה היא לחם חוקו ומזון הנפש...

בימים האלה מקיים הרב כלב שיעור שבועי קבוע מידי יום חמישי בשעה 21:30 במושב חמד שבמרכז הארץ. הכניסה לישוב בכביש (מס' 412) המוביל מבית דגן לאור יהודה, רח' הזית 83 בבית הכנסת שבחצר משפחת שרעבי. השיעור משודר בזמן אמת בשידור חי באינטרנט, באתרנו: www.tanyaor.com

התכנסות (כיבוד ושתייה קלה מ-20:45) במושב חמד, לפרטים נוספים: שי גרציק 052-4-446-144

[בכניסה למושב חמד - ישר עד הכיכר, בכיכר שמאלה לרח' הזית - לקראת סוף הרחוב, לפני הכיכר הבאה - הזית 83 מצד שמאל. חניה בשפע מאחורי בית הכנסת שבהמשך שביל הכניסה לחצר]

לחיות עם הזמן... (אדמו"ר הזקן) - היינו שבכל זמן וזמן מתרחשת פתיחת שער רוחני, דרכו יורדים לעולם הזה אור ושפע מיוחדים, אשר יש להכין כלים כדי לקלוט 'גשמי ברכה' אלה ולתרגמם למעשים עד אשר תואר, באופן ממשי, סביבתנו המיידית בגוון המסוים של נתינת הכח הטמונה באותו זמן.

שבת מברכים חודש תמוז

בשבת שלפני ראש חודש, מודיעים בבית הכנסת ברוב עם אודות היום, השעה והרגע המדויק בו חל מולד הלבנה ובאיזה יום יחול ראש החודש. בשבת זו, פרשת 'קרח', מכריזים: המולד יהיה בליל שלישי, שעה 12 בצהריים, 28 דקות ו-1 חלקים. ראש חודש סיון ביום הרביעי וביום החמישי הבא עלינו לטובה. לאחר מכן, בעומדו עם ספר התורה בידיו, מברך שליח הציבור את נוסח ברכת החודש, ומייחל עם הציבור כולו שהחודש הבא עלינו לטובה יהיה מבורך בגשמיות וברוחניות.

כתוב בפתק: על כמה יהודים פעלת שישתדלו לומר את כל התהילים בשבת מברכים?"
מתברכים כל הימים

כידוע, מן השבת, יום המנוחה וההתעלות, מתברכים כל ימות השבוע - הן הימים שלפניה והן אלה שלאחריה. הימים שקודם השבת הינם ימי הכנה לשבת, ועל הימים שלאחריה נמשכת השראתה. אמנם בשבת זו, בה מברכים החודש, נוספת מעלה יתירה - ממנה מתברך ראש החודש (הכולל את כל ימות החודש הבאים עלינו לטובה), על מועדיו והימים המיוחדים שבו.

בשבת זו, לאחר תפילת שחרית נוהגים להתוועד, שבת אחים גם יחד, כדי להכין ולעורר עצמנו להכנס לימי החודש הבא בשמחה ובטוב לבב מתוך הוספה בענייני נר מצוה ותורה אור.

אמירת תהילים בציבור

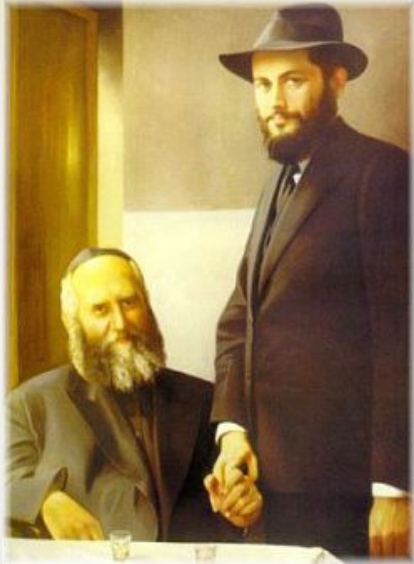
בשבת זו, השכם בבוקר, מתקבצים בבית הכנסת לאמירת כל ספר תהילים בציבור. אחרי אמירת התהילים יאמר 'קדיש יתום' מי שהוריו אינם בין החיים. ואם יש אזכרה או אבל ('חיוב') - יאמרו קדיש אחר כל ספר, ויאמרו תחילה ה'יהי רצון' המיוחד שאחרי כל ספר וספר. אחרי כן נוהגים ללמוד מאמר חסידות שיהיה מובן לכל, ולאחר הלימוד מתפללים תפילת שחרית.

אודות אמירת תהילים בציבור בשבת מברכים אמר אדמו"ר הרי"צ: "דבר אמירת תהילים האמור, אינו שייך לאיזה נוסח... ומצד אהבת ישראל... עלינו להשתדל בכל מיני השתדלות, אשר יוקבע בכל הבתי כנסיות באיזה נוסח שיהיה".

והוסיף על כך הרבי מליובאוויטש, נשיא דורנו: "כשיבוא משיח, לא יידע שום 'קונצים' אלא ידרוש..."

חודש תמוז - החודש הרביעי למניין החודשים מיציאת מצרים (-שבחודש ניסן), והעשירי למניין חודשי השנה מבריאת העולם בראש השנה (-שבחודש תשרי). מזלו של החודש סרטן על שם מערכת כוכבים דמויית סרטן הנראית בשמים בחודש זה, ומשום התרבות סרטני המים בשל החום הכבד השורר בימים אלה.

הרבי מליובאוויטש עם חותנו הרבי הריי"ץ

כ"ח סיון

ביום כ"ח סיון תש"א (1941) ניצלו מציפורני הנאצים יימח שם - רבי מנחם מענדל שניאורסון (לימים הרבי מליובאוויטש, נשיא דורנו) ורעייתו, בהגיעם לחוף מבטחים בארצות הברית. מבצע ההצלה התנהל על ידי חותנו, אדמו"ר הריי"צ (הרב יוסף יצחק), שלא נח ולא שקט עד אשר עלה בידו לחלץ מאירופה הכבושה את מי שנועד להיות מנהיגה הרוחני הבא של יהדות העולם. מיום זה, המהווה נקודת תפנית במפעל הפצת היהדות בכלל ומעיינות החסידות 'חוצה' בפרט, החלה בדורנו תנופה אדירה בסדר גודל עולמי, שלא נראה כמותו בכל דברי ימי עמנו, בענין קירוב לב ישראל לאביהם שבשמים.

י"א ואירועים מיוחדים בחולת תמוז

להלן הימים המיוחדים שבחודש תמוז, אודות חלקם נרחיב את הדיבור לכשיהיו סמוכים יותר:

י"ב - י"ג תמוז - שחרורו הגמור ויציאתו לחופשי של אדמו"ר הריי"צ. בי"ב בתמוז תרפ"ז הודיעוהו כי בוטל עונש הגלות שהוטל עליו, ולמחרת, בי"ג תמוז, שחררוהו בפועל ויצא לחירות.

י"ז בתמוז - יום צום ותענית, בו מתענים ישראל מפני הצרות שאירעו בו, על מנת לעורר הלבבות לדרכי התשובה. מיום זה מתחילים ג' השבועות - ימי 'בין המיצרים', הנמשכים עד ליום בו חרב בית המקדש, בט' באב.

ג' תמוז - יום ההסתלקות (ההילולא) של כבוד קדושת אדמו"ר מנחם מענדל שניאורסון, הרבי מליובאוויטש, נשיא דורנו. יום הצלתו של אדמו"ר הריי"צ בשנת תרפ"ז (1927) מעונש המוות שריחף על ראשו "בעוון" הפצת היהדות ברוסיה. ביום זה בוטל פסק דינו למיתה והומר לעונש של שלוש שנות גלות. ביום זה העמיד יהושע בן נון את השמש והירח (שלא אספו אורם משך שלושים ושש שעות) כדי לסייע לישראל במלחמתם בגוים ככתוב: "שמש בגבעון - דום! וירח בעמק אילון!".

הסיפור השבועי

לבדוק היטב

הסופר התפעל מיופיין ומכשרותן ולא מצא בהן שום פגם. לא עבר זמן והוא קיבל את תשובת הרבי באותו לשון: "בדיקת התפילין".

החסיד ידע היטב כי כאשר הרבי חוזר וכותב אותם דברים, יש דברים בגו וכנראה לא נעשתה הבדיקה הקודמת כפי הראוי. החליט האב לגשת אל אחד הסופרים הידועים ביותר, הנחשב מומחה גדול בתחום, כדי שהוא יבדוק את התפילין. הוא אף גילה לו כי זו בדיקה שנייה בעקבות מענה הרבי, ולכן חייב להימצא כאן 'משהו'.

בבואו אל הסופר המומחה לקבל בחזרה את התפילין, נאלץ הלה 'לאכזבו'. לא עלה בידו למצוא אף לא רבב קטן ביותר, אפילו פגם שהוא 'בדיעבד' בלבד. "התפילין האלה כשרות לכתחילה בתכלית ההידור", אמר הסופר, ואף הוא התפעל מיפי הכתב של פרשיות התפילין.

כאשר מצבו של הנער לא השתפר ישב האב וכתב לרבי בשלישית. הוא צירף את תוצאות הבדיקה השנייה, ציין את שם הבדוק ורשם את דבריו.

למכתב הזה התקבלה תשובת הרבי: "בדיקת התפילין. יתייעץ עם רב בעירו".

כחסיד נאמן החליט האב לקיים את דברי הרבי ככתבם וכלשונם. הוא מסר שוב את התפילין לבדיקה אצל סופר מומחה, ולאחר שגם הסופר הזה לא מצא בהן כל דופי, הלך אל הגאון הרב וואזנר, כפי שהורה לו הרבי, להתייעץ עם רב בעירו.

הרב וואזנר שמע מפי האב את השתלשלות הדברים ואת תוצאות הבדיקות של הסופרים המומחים והבין כי לפניו תעלומה אמיתית. שעה ארוכה שקע במחשבות ולאחר מכן החליט לזמן אליו את הסופר שכתב את התפילין.

הרב בן-ציון וישצקי מכפר חב"ד מנהל את תלמוד תורה 'אהלי תורה' בכפר. הוא עצמו עלה לארץ בשעתו מרוסיה, עם הוריו ואחיו, לאחר שהמשפחה סבלה רבות מרדיפות השלטונות נגד יהודים שביקשו לדבוק בדרך התורה והמצוות.

פעם אחת נזדמן לו לבקר בביתו של הפוסק החסידי הנודע, הגאון רבי שמואל הלוי וואזנר שליט"א. הרב התעניין אצלו על מסירות הנפש של משפחתו ברוסיה, ונהג בו חביבות רבה. בראותו כך, פנה אליו הרב וישצקי וביקש לאמת סיפור מופלא ששמע, הקשור ברב וואזנר. הרב וואזנר אימת את הסיפור, ואף סיפר לו אותו לפרטיו. והנה הסיפור לפניכם:

זה היה בשנות הכ"פים (שנות השישים). נער מקהילת חסידי חב"ד בבני ברק, שזה עתה נכנס לעול המצוות, החל לסבול מבעיות בריאות. הרופאים שבדקו אותו הציעו כיוונים כאלה ואחרים, אך הבעיות לא באו על פתרון וגם לא נמצא מקורן.

אביו של הנער כתב מכתב אל הרבי מליובאוויטש, וביקש עצה וברכה. תשובת הרבי לא איחרה לבוא והיתה קצרה בתכלית: "בדיקת התפילין".

אמנם התפילין של הנער היו חדשות, ונקנו זה עתה לקראת הנחת התפילין שלו לפני בר המצוה, אך החסיד מסר אותן מיד לבדיקה לסופר סת"ם. כעבור יום יומיים החזיר הסופר את התפילין בצירוף הבעת התפעלות מיפי הכתב ומאיכות התפילין, אשר נראו מהודרות ביותר וללא דופי.

עברו כמה שבועות. מצבו של הנער לא השתפר. האב כתב שוב אל הרבי, וציין כי מסר את התפילין לבדיקה וכי

התברר כי במשך שנים עסק הסופר בכתיבת ספרי תורה, ושם ההלכה מתירה לכתוב את הפרשיות שלא 'כסדרן' ולהשלים את החסר לאחר מכן. אולם בכתיבת תפילין ומזוזות הכתיבה חייבת להיות 'כסדרן', ואם הפרשיות נכתבו שלא 'כסדרן' הן פסולות לגמרי ואינן כשרות אף בדיעבד. במרוצת השנים הסופר פשוט שכח את ההלכה הזאת!

הרב וואזנר הורה מיד לסופר ליצור קשר עם כל מי שקנה ממנו פרשיות ולהודיע להם כי הפרשיות האלה פסולות. כמו כן אסר עליו להמשיך במלאכת סופרות סת"ם עד אשר ישנן מחדש את כל ההלכות ויהיה בקי בהן.

פרשיות התפילין של הילד הוחלפו בחדשות, ובתוך זמן לא רב נעלמו הבעיות הבריאותיות כלא היו.

בסיימו את הסיפור אמר הרב וואזנר: "נוכחתי במו עיני לראות את קדושתו של הרבי ואת ראייתו למרחוק, וברוך ה' שזיכני שעל ידי ניצלו יהודים רבים מהנחת תפילין שאינן כשרות!".

בתוך זמן קצר התייצב הסופר לפני הרב וואזנר. הרב ראה לפניו יהודי רציני, בן תורה וירא שמים. הוא התחיל להתעניין אצל הסופר על בני משפחתו, על מקום מגוריו ועל דרך עבודתו. האיש השיב בתום לב על כל מה שנשאל. בתוך הדברים ציין כי הוא מקפיד שלא לכתוב את שם ה' קודם שטבל במקווה.

המשפט הזה עורר את תשומת לבו של הרב וואזנר. הוא זכר שבמקום מגוריו של הסופר עדיין לא נבנה מקווה. "כיצד אתה מסתדר עם ההקפדה לטבול במקווה, דבר המחייב אותך בכל פעם לנסוע אל העיר הסמוכה?", שאל. הסופר השיב בפשטות, שבגלל המרחק בין מקום מגוריו למקווה הוא נוהג לכתוב את הפרשיות בלי שם ה', ומותיר רווח מתאים. לאחר מכן, כאשר מזדמן לו להגיע לעיר ולטבול במקווה, הוא חוזר וכותב את כל השמות החסרים...

"אוי ויי!", הזדעק הרב וואזנר בתדהמה מוחלטת. דיי היה בכך שבביל שהסופר יקלוט את חומרת הדברים.

(מתוך העלון השבועי **שיחת השבוע**)

עזרו לנו, להמשיך בעשייה!

טל' 052-5675770

עמותת "תניא - מודעות עצמית ביהדות" צריכה את העזרה שלך!

"זאת התורה אדם" (במדבר יט', ד)

כשם שבאדם ישנם גוף ונשמה, כך גם בתורת ישראל ישנם גוף התורה (פשט הכתוב- 'נגלה') ונשמת התורה (פנימיותה, סודותיה ורזיה- 'נסתר'). במדור זה מובא פרוט נושאי הפרשה על פי 'נגלה', ובמדור שלאחריו יובא ביאורה של נקודה או של מספר נקודות מן הפרשה על פי פנימיות התורה.

נקודות עיקריות בפרשת קורח

קורח ועדתו מתריסים נגד משה ואהרן

קורח, בן משפחתם של משה ואהרן (בן דודם), ואיתו מאתיים וחמישים 'אנשי שם', נקהלים על משה ואהרן ובפיהם טענה: "כל העדה, כולם קדושים, ומדוע תתנשאו על קהל ה'?"

משה רבנו, שבע מחלוקות ותלונות, מוכן להעמיד למבחן את מנהיגותו שלו ואת כהונת אהרן. הוא מציע כי למחרת יביאו אהרן הכהן וכן קורח ועדתו מנחת קטורת על מנת להקטירה על המזבח. מנחת הקטורת שתתקבל לרצון לפני ה', מוסיף משה ואומר, היא שתעיד כי בעליה הוא שנבחר לשרת בקודש.

כעסו של משה גובר לנוכח סירובם של דתן ואבירם, מראשי אנשי קורח, להידבר עימו על מנת להסדיר את המחלוקת בדרכי שלום. משה מבקש מאת ה' שלא תתקבל מנחתם.

עונשם של בעלי ריב ומדון

כאשר מגיעים קורח ועדתו ובידיהם מנחת הקטורת, מזהיר משה את כל העם, על פי ציווי ה', להבדל ולהתרחק מאנשי מחלוקת אלה כדי שלא ייפגעו אנשים נוספים בעוון המתקוממים. כמו כן, כהוכחה מוחלטת אשר כל מעשיו מוכוונים מלמעלה, מכריז משה כי אופן מיתתם הבלתי רגיל של המסיתים – בליעתם באדמה, יוכיח כי הוא ואהרן אחיו משמשים בתפקידיהם אך ורק מצד הציווי העליון.

אך מסיים משה את דבריו, פותחת האדמה את פיה ובולעת את קורח ושותפיו המסיתים, על ביתם ורכושם. לאחר מכן נענשים גם 250 מקטירי הקטורת הזרה, והם נשרפים באש שמימית.

ממחנות הנחושת של החוטאים מכין אלעזר בן אהרן, על פי ציווי ה' למשה, ריקועים לציפוי המזבח – עדות נצח לבחירת ה' באהרן וזרעו אחרי לשרת לבדם בקודש בעבודות המזבח.

אין לומדים לקח

למרות ההוכחה הברורה שהתחוללה לעיני כל ישראל, ממשיך העם להתריס כנגד משה ואהרן ולהאשימם 'אתם גרמתם למותם של קורח ועדתו'. ה' מצוה על משה להתרחק מעל העם החוטא, ומגיפה נוראה מתחילה להשתולל ולהפיל בהם חללים. משה, באהבתו הגדולה לבני ישראל, שולח מיד את אהרן אחיו אל תוככי העם ובידו קטורת לכפר על העם. המגיפה אכן פוסקת, אך מתברר כי כבר המיתה 14,700 נפש מבני ישראל.

מבחן המטה הפורח

אלא שעדיין נמשכת התסיסה סביב מינוי אהרן לכהן גדול. ה' מצוה על עריכת מבחן בענין הכהונה, מבחן שיסיר כל פקפוק מלב העם. כל אחד מראשי השבטים מצטוו להביא אל משה מטה (ענף עץ יבש) שעליו רשום שמו של נשיא השבט. משה יניח באוהל מועד את כל המטות ובתוכם גם מטה שבט לוי, עליו רשום השם

פרטית משלהם בארץ ישראל, יקבלו הכהנים והלוויים מתנות מכלל ישראל. הכהנים יקבלו תרומה מכל גידולי הארץ – חלב יצהר, חלב תירוש ודגן, ביכורים מפרי הארץ וחרמים, וכן דמי פדיונם (חמישה שקלים) של בכור האדם ובכור הבהמה הטמאה. גם מכל בכור בהמה טהורה אשר יעלה כקרבן על המזבח יקבלו הם את חלקם בבשר, לאחר הקרבת החלב (הוא המיטב – "כל החלב לה") על המזבח.

שכר הלוויים

שכר עבודתם של הלוויים נקרא מעשר ראשון. לאחר שמפריש כל אחד מישראל את תרומתו מיבוליו לכהן, יפריש הוא בנוסף עשירית מהיתרה ויתנה ללוי. ומכיוון שגם הלוויים חייבים בתרומה לכהן, על כן מחוייבים הם להפריש עשירית מן המעשרות שקיבלו מבני ישראל ולתיתה לכהן.

'אהרן'. והמטה אשר יפרח לבדו מבין כל המטות, הוא שיעיד ויוכיח מי הוא זה שבחר בו ה' לכהונה הגדולה. למחרת, כשמוציא משה את המטות מאוהל מועד להציגם בפני העם, והנה פורח מקל אהרן לבדו, ומן הפריחה עולה גם פרי השקד.

הנשיאים נוטלים כל אחד מטהו ואילו מטה אהרן הפורח והמשוקד מופקד למשמרת באוהל מועד, עדות נצח לכהונת אהרן וזרעו.

משמרת הקודש

אמנם על מנת למנוע את כניסתם של ישראל (שאינם כהנים או לוויים) בשגגה אל הקודש, מצוה ומזהיר ה' את אהרן ובניו אשר (מלבד עבודתם המיוחדת להם לבדם במשכן, עוד זאת) מוטלת עליהם גם האחריות על שמירת קדושת המשכן. גם אחיהם הלוויים מצטווים לקחת חלק בשמירת המשכן.

שכר הכהונה

כשכר על עבודתם בקודש וכפיצוי על כי אין להם נחלה

התחדשנו!

בוטאו לבקר

באתר האשודרג

www.tanyaor.com

בית מלא ספרים חייב במזוזה?

נקודות בעיבוד קל מתוך שיחה של הרבי מליובאוויטש

ההכרה ש"ה' אלוקינו ה' אחד".

להדגיש ולהבליט

זו גם משמעות הקדושה המיוחדת של הכהנים. אמנם "כל העדה כולם קדושים", אך כדי שקדושה זו תהיה גלויה ובעלת השפעה, צריכים להיות בעם ישראל אנשים מיוחדים שכל מהותם היא הקדושה ועבודת המקדש. אלה הכהנים, המקרינים מהקדושה היתרה שלהם על כל עם ישראל, ומסייעים לכל העם להיות קדושים.

קורח טען שדי בקדושה הבסיסית של עם ישראל, אך משה ענה לו שגם "בית מלא ספרים" חייב במזוזה. הקב"ה רוצה שהמזוזה שבפתח הבית תבסס ותבליט את הקדושה הקיימת בפנים, ושהכהנים יבליטו וידגישו את הקדושה של כל עם ישראל.

קשר כל היום

דבר זה מבטא את הגישה הכללית לענייני היהדות: לא די שיהודי מרגיש קדושה וקשר אל התורה בזמנים מיוחדים, כמו בשעה שהוא עוסק בלימוד תורה ובקיום מצוות, או בימי שבת ומועד. הקשר שלו אל הקב"ה ותורתו צריך לבוא לידי ביטוי בכל רגע של היממה, גם כשהוא עוסק בענייני חולין.

יהודי צריך 'לקבוע מזוזה' גם במשמעות הרוחנית – להציב מולו תמיד את הזיכרון ש"ה' אלוקינו ה' אחד", כדי שבכל רגע של היממה ובכל עיסוק שלו ינהג כרצון ה'. זהו הכלי להצלחה בכל ענייני התורה והמצוות ולקבלת ברכתו ושמירתו של הקב"ה, כשם שהמזוזה שומרת ומגינה על הבית היהודי.

"כל העדה כולם קדושים" (במדבר ט"ז, ג')

כאשר קמו קורח ועדתו נגד משה רבנו, היו בפיו של קורח טענות ושאלות שונות, שמטרתן היתה לשים ללעג את משה ותורתו. המדרש מספר, שאחת השאלות היתה: "בית מלא ספרים מהו שיהא פטור מן המזוזה?". משה השיב, כמובן, שהבית חייב במזוזה, וכאן מצא קורח עילה להתלוצץ עליו: וכי שתי פרשיות מהתורה שכתובות במזוזה ("שמע" ו"והיה אם שמוע") שקולות יותר מ"בית מלא ספרים"!

בטענתו זו ביטא קורח את מהות המחלוקת שלו: הוא טען, שכל בני ישראל מלאים קדושה כ"בית מלא ספרים", ואין צורך להוסיף עליהם את קדושת ה'מזוזה' – את הקדושה היתרה של אהרן ובניו הכהנים.

"כולם קדושים"

טענה זו היתה אחת מטענות קורח, והיא עומדת נגד רצון ה'. הקב"ה רוצה שתהיה מזוזה גם ב"בית מלא ספרים" ושיהיו כהנים גם בעם ישראל, אף על פי ש"כולם קדושים".

מדוע באמת לא די ב"בית מלא ספרים" וצריך גם מזוזה? ייחודה של המזוזה, שהיא קבועה בפתח הבית הפונה אל הרחוב. היא מקרינה מקדושתה על יושבי הבית וגם על החוץ. כאשר הבית בלבד "מלא ספרים", ייתכן שקדושה זו תישאר מובדלת מההתנהגות היום יומית, אבל כאשר יהודי קובע בפתח ביתו מזוזה, אשר בעת יציאתו מהבית אל הרחוב וכן בהיכנסו מהרחוב אל הבית הוא נזכר זה – בכך הוא ומכריז ומודיע לכל העולם כולו, שזהו בית שמכפיף את עצמו לה' ולתורתו ושחדורה בו

(מתוך הספר "שלחן שבת",

על פי לקוטי שיחות כרך ד')

חסידות על הפרשה קורח

כמו "מחזרת" אחרי מי שבעבודתו זיך עצמו לקבל בפועל עול מלכות שמים בביטול מוחלט.

(ע"פ 'תניא' פרק י"ד, פרק מ"ג)

ולקרה לשלכנו...

המשים עצמו בעבודתו כ'שור לעול וכחמור למשא' לשרת בנתינה עצמית אמיתתו של כל דבר וענין שעוסק בו, תוך הסחת הדעת מ'חיפוש' חוויות וריגושים, אזי זוכה הוא למתנה הנעלית מכל החוויות והריגושים – הוא התענוג הפשוט על עצם ההוויה. ובמושגי תורת החסידות – נעשה הוא 'עצמי' ('מותר להיות!').

נתינת המיטב – מוחין דגדלות כל חלב יצהר... אשר יתנו לה' (י"ח, י"ב)

"והוא הדין בכל דבר שהוא לשם הא-ל הטוב, שיהיה מן הנאה והטוב... וכן הוא אומר כל חלב לה'" (רמב"ם סוף הלכות איסורי מזבח).

כשהתעוררה שאלת סדר הלימודים בישיבות ובבתי ספר דתיים בארצות הברית, עמד אדמו"ר הריי"צ על כך שלימודי הקודש יתקיימו בבוקר, שאז הראש רענן, ואילו לימודי החול יתקיימו אחרי הצהריים. וטעמו ונימוקו עמו: את הזמן המובחר והמשובח, שהוא בבחינת "חלב", יש להקדיש לגבוה (לקדושה).

(ליקוטי שיחות כרך ב')

ולקרה לשלכנו...

הנותן ומקדיש בעבודתו את מיטבו הוא זה אשר זכה להבין כי גישת ה'ראש קטן' (גישתו של היוצא ידי חובתו בנתינת ה'שיריים' בלבד), הנה לא זו בלבד שמשחיתה היא את דרכו של אדם, אלא אף חמור מכך, מדכאת היא ומעכבת את גילויים ומימושם של כוחותיו החיוביים הנעלמים.

חושבים שהם חיים גם בהיותם בשאל וירדו חיים שאולה (ט"ז, ל')

אדם צריך להיזהר מלהוריד את התורה, שהיא תורת חיים, לשאל תחתית של הקליפות. שכן לימוד התורה שלא לשמה מוריד את התורה אל הקליפות רחמנא ליצלן (ה' יצילנו).

(ליקוטי שיחות' כרך ב')

ולקרה לשלכנו...

ואף שהתורה נמשלה לאש, ככתוב "הלא כה דברי כאש", היינו שכשם שהאש אינה מקבלת טומאה, כך גם דברי תורה אינם מקבלים טומאה – בכל זאת, באופן זמני, כאשר האדם אינו לומדה כראוי (שלא לשמה), מוריד הוא, לפי שעה, תורתו אל תוך ה'פניות' שלו, ובכך הופכת לו התורה היפך הענין ד"סם חיים"; אמנם אין זה אלא עד אשר יעשה תשובה (שסוף ישראל לעשות תשובה, בגלגול זה או בגלגול אחר) כדברי הנביא שמואל "וחשב מחשבות לבלתי ידח ממנו נידח".

(ע"פ 'תניא' פרק ל"ט)

המבטל 'ישותו' זוכה ב'עצמיותו' עבודת מתנה אתן את כהנתכם (י"ח, ז')

"עבודת מתנה" – היינו "אהבה בתענוגים", היא הרגשת תענוג אלוקי נפלא, מעין עולם הבא. עבודה זו קרויה בשם "עבודת מתנה", שכן אי אפשר לו לאדם להגיע לאהבה זו באמצעות השתדלות ויגיעה. אלא שמכל מקום דרגה זו ניתנת כמתנה משמים רק למי שהוא שלם ב'ראה'. אזי אהבה נעלה זו (בתענוגים)

בקרו אותנו באתר
 המחודש www.tanyaor.com
 וגם ביו-טיוב ובפייסבוק:
 בלוגים מצולמים וניגונים (באיכות HD)

סדר התנ"ך

עודה ראשונה לנפשו

תניא
 מודעות
 עצמית
 ביהדות

YouTube f

שבת שלום!!!

ליקוט, רעיונות, כתיבה ועימוד: חי דמארי
 כתיבה, עריכה, והגהה: הרב יאיר כלב
 להערות, הארות, הצעות או תיקונים, אנא כתבו לנו

tanyaor4u@gmail.com

הרבי מליובאוויטש הנהיג ועודד שכל אשה ובת (מגיל רך
 ביותר ולפחות מגיל 3) תדלקנה נרות שבת וחג.

צאת השבת	הדלקת נרות	עיר (שעון קי"ז)
20:31	19:13	י-ם
20:34	19:29	ת"א
20:35	19:22	חיפה
20:32	19:29	ב"ש

נהנתם? העבירו הלאה, לזכות עוד ועוד יהודים בהרחבת המודעות למקורותינו.

נא לשמור על קדושת הגיליון

בס"ד

פנים מול פנים

סוד ההתקרבות

הרב יאיר כלב וגיטרה

זוגיות על פי התניא
ימי רביעי, 20:30

שורשים

שורשים, פיארברג 13 (פינת שינקין) תל אביב | 03-5603243
www.Shorashim.info www.facebook.com/ShorashimTLV